

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.353 van 18 juni 1998
in de zaak A. 78.886/XII-1399.**

In zake : Johan RENDERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten W. VAN BETSBRUGGE en
D. VANDERWAEREN,
kantoor houdende te TIENEN,
IV° Lansierslaan 52

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkommende partij :

de gemeente BOUTERSEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan RENDERS
op 9 juni 1998 heeft ingediend om bij uiterst dringende
noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuit-
voerlegging van "de tuchtstraf van de gemeenteraad van
Boutersem op 20/03/98, zoals thans bevestigd door de
Minister van Binnenlandse Aangelegenheden bij beslissing
van 29/05/98";

Gezien het gelijktijdig ingediende ver-
zoekschrift waarbij dezelfde verzoeker vraagt om de
gemeente Boutersem te verplichten, onder verbeurte van
een dwangsom van 50 000 frank per vastgestelde dag
vertraging, "zich in regel te stellen ten einde

verzoeker terug in het korps op te nemen en de toestand te regulariseren zoals ze bestond voor de tuchtstraf en zulks binnen de 24 uren na het tussengekomen arrest",

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 juni 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN BETSBRUGGE, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij en Advocaat D. SOQUET, die loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente BOUTERSEM met een verzoekschrift van 15 juni 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat de verzoeker elementen aanvoert die aantonen dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker uiteenzet dat hij "thans van de ene op de andere dag zonder inkomsten zit en beschikt over een gezin met twee kinderen", dat "zijn promotiekansen (...) volledig zijn uitgeschakeld" en dat hij "als geboren en getogen inwoner van Boutersem wordt beschouwd als iemand die vier zware feiten heeft gepleegd daar waar hij in werkelijkheid steeds getrouw zijn functie heeft waargenomen"; dat hij ook stelt dat een dringend optreden gerechtvaardigd is omdat "deze situatie op onwettige wijze werd gecreëerd door (de) korpschef via de burgemeester en schepencollege";

Overwegende dat verzoeker een moeilijk te herstellen nadeel ziet in het feit dat hij, hoewel hij brevethouder is, ten gevolge van de bestreden beslissing niet meer in aanmerking komt om in een gemeente naar het ambt van politiecommissaris, adjunct-politiecommissaris of hoofdinspecteur eerste klasse te dingen aangezien hij geen politieambtenaar meer is, dat de vermelding van de tuchtstraf van het ambthalf ontslag op zijn curriculum hem geen mogelijkheden op een andere tewerkstelling in een politieapparaat biedt, dat hij ook zonder inkomen is waardoor zijn levensstandaard daalt en zijn sociale situatie verandert en dat hij moreel nadeel ondervindt;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat ten onrechte beroep gedaan wordt op de procedure van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid omdat verzoeker niet aantoont dat "de ingeroepen moeilijk te herstellen ernstige nadelen zo pregnant zouden zijn dat zelfs de normale afhandeling van de normale schorsingsvordering niet zou kunnen afgewacht worden", dat verzoeker geen gegevens aanreikt met betrekking tot

de eventuele inkomsten van zijn echtgenote zodat de financiële situatie van het gezin niet geëvalueerd kan worden, dat niet aangenomen kan worden dat verzoeker niet in staat zou zijn om financieel de gewone schorsingsprocedure te overbruggen en dat niet wordt aangetoond om welke preciese reden het moreel nadeel gedurende de termijn dat een gewone schorsingsprocedure duurt "ondraaglijk zou zijn";

2.3. Overwegende dat ook de tussenkomende partij uiteenzet dat verzoeker niet aantoonst om welke reden hij de gewone schorsingsprocedure niet zou moeten doorlopen, dat hij met name niet uiteenzet dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zo dreigend is dat het verhoopte gevolg niet bereikt kan worden door middel van een gewone schorsingsprocedure;

2.4.1. Overwegende dat de toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig verstoort, de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strict minimum beperkt en de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij en van de tussenkomende partij aanzienlijk belemmert; dat dienvolgens de aanwending van die procedure zeer uitzonderlijk moet blijven, dat zij met name beperkt moet worden tot de gevallen waarin aangetoond wordt dat de afhandeling van de zaak met inachtneming van de procedure van de gewone schorsing te laat zal komen omdat het door de verzoeker aangevoerde nadeel zich op dat ogenblik zal voorgedaan hebben en niet of nog slechts uiterst moeilijk hersteld zal kunnen worden; dat naar luid van artikel 8, 6° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State in het verzoekschrift zelf een uiteenzetting gegeven moet worden van de feiten die het gebruik van de procedure

van de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen;

2.4.2. Overwegende dat verzoeker er niet toe komt aan te tonen dat, indien hij slechts een gewone vordering tot schorsing zou hebben ingediend, het door hem gevreesde nadeel zich, op het ogenblik dat de Raad van State daarover uitspraak doet, reeds in die mate gerealiseerd zal hebben dat een schorsing van het bestreden besluit op dat ogenblik voor een groot deel zijn nut zou verloren hebben;

Overwegende dat het aangevoerde moreel nadeel in elk geval weggenomen zal worden door een schorsing volgens de gewone procedure terwijl verzoeker geen bijzondere gegevens voorlegt die toch een onverwijld optreden noodzaken; dat immers noch de verwijzing naar de schandvlek, noch de verwijzing naar de onwettigheid van de beslissing, met name de machinatie opgezet door de korpschef en ondersteund door de burgemeester en het college van burgemeester en schepenen, op zich als een dergelijk bijzonder gegeven kan gezien worden; dat niet wordt aangetoond -zelfs niet aangevoerd- dat verzoekers gezin niet in staat is de periode tot aan de uitspraak over de gewone schorsing financieel te overbruggen; dat, wat zijn promotiekansen betreft, verzoeker geen enkel gegeven voorlegt waaruit blijkt dat er binnen dezelfde periode een vacature te verwachten is waarvoor hij zich, ware hij politieambtenaar gebleven, kandidaat zou willen stellen maar zulks, ten gevolge van zijn ontslag, niet kan;

3. Overwegende dat te dezen niet voldaan is aan de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging gestelde vereiste dat het bewijs moet geleverd worden dat een vordering volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om te voorkomen dat zich een niet meer goed te maken moeilijk te herstellen ernstig nadeel realiseert;

dat de vordering tot schorsing om die reden moet verworpen worden, waaruit volgt dat ook de subsidiaire vordering om voorlopige maatregelen te bevelen verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente BOUTERSEM in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni 1900 achtennegentig, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE

wnd. kamervoorzitter,

Mevr. A. TRUYENS,

De griffier,

A. TRUYENS.

staatsraad,
griffier.

De voorzitter,

A. VANDENDRIESSCHE.